

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z powództwa J.B.
przeciwko Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 28
maja 2025 r.,
w przedmiocie rozpoznania skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu
Okręgowego w Warszawie
z dnia 30 października 2024 r., sygn. akt XIV Pa 180/24,

umarza postępowanie kasacyjne.

[I.T.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 lipca 2024 r., VIII P 148/24, Sąd Rejonowy w Warszawie zasądził od pozwanego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie na rzecz powódki J.B. kwotę 30.641,33 zł tytułem wyrównania uposażenia za 2021 r. i 2022 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie (pkt 1); zasądził od pozwanego na rzecz powódki odsetki ustawowe za opóźnienie od wskazanych kwot (pkt 2); w pozostałym zakresie oddalił powództwo (pkt 3); nadał wyrokowi w pkt 1 rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 24.548,18 zł (pkt 4).

Wyrokiem z dnia 30 października 2024 r., XIV Pa 180/24, Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił apelację pozwanego.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku pozwany zarzucił naruszenie: 1) art. 178 ust. 2 Konstytucji RP; 2) art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP; 3) art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. i art. 2 Konstytucji RP.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości; a także zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego tytułem zwrotu spełnionego świadczenia kwoty 37.020,31 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, z czego od kwoty 21.986,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2024 r. do dnia zapłaty, od kwoty 566,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 9 sierpnia 2024 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 14.466,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8 listopada 2024 r. do dnia zapłaty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2025 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 11 kwietnia 2025 r. pozwany cofnął skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c. oraz postanowił o nieobciążaniu pozwanego kosztami procesu w oparciu o art. 102 k.p.c.

[I.T.]

[a.ł.]